

pro nobis abluderet, aut legem cum evangelio confundideret, aversarentur, nec minus in Christo sancte pieque viverent, et uti omnem securitatem carnalem, ita et omnem pietatem hypocriticam et fucatam, tandem in ἀθεότητα et Epicureismum apertum se terminantem, 1. Timothy. III, 5. 6. fqq. fugerent et abominarentur: verum etiam respectu termini *ad quem*; erga Christum enim, cum quo fidei negotium unice est, tota inclinat, fertur et vertitur, perinde ut sponsa omnia in gratiam sponsi suscipit, ut ipsi soli non displaceat: et integro simplicique amore eum prosequitur, de eius mutua fide vicissim certa et secura. Eodem siquidem modo anima fidelium, quicquid cogitando aut conando valet, et Christo debet, et in Christi gloriam tendere iubet, ac tam integro simplicique affectu eum diligit, ut prae veritate evangelii ex verbo Dei agnita mori malit, quam aliquid de ea adversariis concedat, prodat aut remittat. Disertis verbis hoc asserit Apostolus in nostro oraculo, quando cum simplicitate erga Christum conciliari non posse asserit, si forte Corinthii tolerare hominem aliud evangelium adferentem, animum suum inducerent. vers. 4.

X.

Subiectum quo simplicis illius fidei constituunt τὰ νονίμα Corinthiorum, quod malimus reddere MENTES, quam SENSUM, quamvis non inficiemur utrumque designare tum animum cogitantem s. νῆστον, tum actum cogitandi, tum ipsum νοντὸν s. rem cogitatam. D. LUTHERUS, cuius interpretationes semper nobis instar multorum esse nec pudet, nec dissimulamus, per vocem *Sinn* et animae facultatem cogitantem et rem cogitatam non infeliciter adumbravit: Quid in hac voce aut simili, qualis est e. c. Φρόνημα, exprimat Spiritus Sanctus per calatum Apostolicum, iuvabit ex

B 3

ipsius